

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Četvrto tromjesečje 2020.

JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Mirna Đurin

Lektura

Miroslav Vukmanić

Korektura

Roberta Kovačević

Umnoženo u uredu nakladnika, 2020.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja upoznat ćemo Južnoazijsku diviziju, u kojoj se nalaze četiri države: Butan, Indija, Maldivi i Nepal. Središnjica te divizije nalazi se u Hosuru u Indiji. U ovom dijelu svijeta živi 1,4 milijarda ljudi, uključujući 1,6 milijuna vjernika Adventističke crkve, što predstavlja odnos od jednog adventista na 872 ljudi. Doprijeti do 1,4 milijarde ljudi je golemi izazov koji se može ostvariti jedino uz Božju pomoć. Kao dio tih misijskih napora Južnoazijska divizija je izabrala jedanaest projekata u Indiji koji će primiti novčana sredstva prikupljena trinaeste subote ovoga tromjesečja. Projekti su navedeni u nastavku.

Ako želite učiniti svoju subotnju školu zanimljivijom, možete preuzeti *Vijesti iz svijeta* u PDF verziji s linka: bit.ly/EUD-fastfacts-2020. Posjetite i *lajkajte* našu Facebook stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misijskih izvješća u obliku videozapisa, gdje ljudi iz cijeloga svijeta iznose svoja iskustva, s posebnim naglaskom na one koji su primili misijske darove trinaeste subote. Videozapise možete preuzeti na web-stranici: <https://adventisti.hr/kategorije/download/videovijesti/>.

Vaša podrška misiji vrlo je važna za jedinstvo Adventističke crkve. Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnjoškolskog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama iz cijelog svijeta, i što ih ohrabrujete da se uključe u misiju crkve svojim darovima. Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Andrew McChesney, urednik

Darovi trinaeste subote

Misijski darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Izgradnju muške spavaonice na Akademiji Garmar u Rajanagaramu u državi Andhra Pradesh u Indiji.
- ◆ Izgradnju pet učionica na Adventističkom koledžu Flaiz u Rustumbadi u Andhra Pradeshu.
- ◆ Izgradnju crkvene zgrade u Amritsaru, u državi Punjab.
- ◆ Izgradnju crkvene zgrade u Ranchi, u državi Jharkhand.
- ◆ Izgradnju spavaonice u Adventističkoj školi Varanasi, u državi Uttar Pradesh.
- ◆ Izgradnju druge faze školske zgrade na Adventističkom koledžu Roorkee, u državi Uttarakhand.
- ◆ Izgradnju novih crkvenih zgrada za crkve Central Kannadi i Savanagar Tamil u državi Karnataka.
- ◆ Izgradnju dvije učionice u Adventističkoj srednjoj školi engleskog jezika Azam Nagar, u državi Karnataka.
- ◆ Izgradnju muške spavaonice u Memorijalnoj srednjoj školi E. D. Thomas u Thanjavuru, u državi Tamil Nadu.
- ◆ Izgradnju laboratorija i knjižnice u Adventističkoj srednjoj školi Thirumala, u gradu Thiruvananthapuram, u državi Kerala.
- ◆ Izgradnju školske zgrade na Adventističkom sveučilištu Spicer u gradu Aundh Pune, u državi Maharashtra.

3. listopada 2020.

**U potrazi
za pravim Bogom**

Indija

Prije devet godina Jayasheela je živjela u krajnjem siromaštvu u selu na jugu središnje Indije. Njezin se suprug Venkatesh mučio da pronađe posao u građevinarstvu. Jayasheela je ostajala kod kuće da se brine za njihovog četverogodišnjeg sina i dvogodišnju kći. Svaki dan ona bi uzimala stanke da se pokloni pred trima slikama kamenih idola u skromnom obiteljskom svetištu. Sklapajući oči, ponavljala bi: “Daj nam hranu za danas, mi nemamo novca. Daj nam hrane barem za ovaj dan.”

Svakog petka bi njezin suprug i ona postili i molili se idolima od zore do zalaska sunca. Unatoč njihovoj odanosti bogovima, njihove molitve nisu bile uslišane. Hrane je bilo malo. Ponekad bi neki dobri susjed donio nešto zelenog povrća. Inače je obitelj ostajala gladna. Jayasheela se pitala zašto bogovi zanemaruju njezinu obitelj. Potražila je druge bogove koji bi mogli odgovoriti na njezinu molitvu.

Jednoga dana primijetila je kršćansku crkvu koja je održavala svoja bogoslužja nedjeljom te je otišla na bogoslužje sa svojim suprugom i djecom. Željela je pronaći pravog Boga. U to vrijeme doživjela je i zdravstvenu krizu. Rodila je djevojčicu koja je imala poteškoća s disanjem, a liječnik nije mogao učiniti ništa.

“Niko ne može pomoći djevojčici,” rekao je. Jayasheela je pitala pastora crkve da se pomoli. Molio se Isusu i dijete se oporavilo. Jayasheela se pitala je li našla pravog Boga. Nakon tog događaja, kad god bi se jedno od njezine troje djece razboljelo, išla bi pastoru i tražila ga da se pomoli. Djeca bi uvijek ozdravila i nikada nije trebala ići u bolnicu. Ali onda

je pastor umro. Jayasheela je bila zabrinuta. Ovisila je o pastorovim molitvama za sve svoje potrebe.

Jednoga dana se sve troje djece razboljelo. Nije znala što da učini i kome da se obrati. U njezinoj crkvi nije bilo pastora jer su se dvojica prepirala oko toga tko će voditi crkvu. Ona se nije znala sama moliti Isusu. Bila je uplašena. Plačući, uzela je Bibliju i pokušala je čitati. Imala je samo četiri razreda osnovne škole, ali je nekako uspijevala razumjeti riječi koje je čitala. Očajnički je tragala za znanjem o Isusu. Dok je čitala, bila je iznenađena spoznajom da je Isus svetkovao sedmi dan — subotu, a ne nedjelju. Otišla je u svoju crkvu koja je do tada izabrala novog pastora.

“Subota je u Bibliji nazvana svetim danom,” rekla je pastoru. “Zašto mi svetkujemo nedjelju?” Pastoru se ovo pitanje nije sviđalo, posebno što ga je uputila žena sa skromnim obrazovanjem.

“Tebe je zaposjeo vrag,” odbrusio joj je. “Isus je ukinuo sve zakone. Ne brini se oko toga.” Jayasheela je prihvatila odgovor. Međutim, nekoliko dana kasnije čula je dvanaestogodišnju djevojčicu kako u crkvi recitira Deset Božjih zapovijedi na molitvenom sastanku. Čula je kako je djevojčica ponovila četvrtu zapovijed: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji...” (Izlazak 20,8) Nakon toga, pastor je pohvalio djevojčicu što je upamtila sve zapovijedi. Jayasheela se pitala zašto pastor smatra da je značajno upamtiti Deset zapovijedi, ako ih je Isus ukinuo.

Nakon nekog vremena Jayasheela je otišla u posjet pastoru i vidjela primjerak Deset zapovijedi koje su visjele na zidu u njegovoj kući. Sada je stvarno bila zbunjena. Pitala se zašto bi pastor objesio Zapovijedi na zid, ako više ne vrijede. Po prvi put u svojem životu molila se Isusu: “Isuse, molim Te, pokaži mi istinu.” Te noći usnila je san. Sanjala je da trči u trci, a netko ju je naglo zaustavio. Probudila se prestrašena jer je bila spriječena da završi trku. Kako nije mogla ponovno zaspati, molila se: “Isuse, trčala sam u trci, a sada ne znam kojim putem da krenem. Molim Te, pokaži mi kamo da idem.”

Nekoliko dana kasnije, kontaktirao ju je rođak kojeg nije vidjela sedam godina. Rekao joj je da je počeo ići u crkvu koja drži svih Deset zapovijedi, uključujući i subotu. Danas su Jayasheela i njezin suprug vjerni članovi Kršćanske adventističke crkve i otvorili su kućnu crkvu u svojem domu na selu. Obitelj više ne živi u siromaštvu. Prije nekoliko subota petnaest mještana je predalo svoja srca Isusu u toj kućnoj crkvi. Jayasheela smatra da joj je Bog odgovorio na molitvu pokazujući joj put kojim da ide.

Hvala vam što trinaeste subote namjeravate priložiti svoje velikodušne darove, koji će pomoći u izgradnji dvije crkvene zgrade u Bengaluru, najbližem velikom gradu od Jayasheeli-na doma.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Misijski izazovi

- ◆ Tradicija govori da je apostol Toma propovijedao Radosnu vijest ljudima u Indiji te da je osnovao Nestorijansku kršćansku crkvu na jugu. Povijesni spisi govore da su kršćani postojali u narodu u Indiji od četvrtog stoljeća.
- ◆ Nije točno poznato kad su adventna učenja doprla do Indije i kada je započelo propovijedanje Evandjelja. Godine 1890. S. N. Haskell i P. T. Magan prošli su Indiju od Kalkute do Bombaja na svojem misijskom putovanju oko svijeta.

10. listopada 2020.

Nećeš preživjeti

Indija

Moji su roditelji odrasli u jednom selu duboko u unutrašnjosti Indije. Oboje potječu iz nekršćanskih obitelji. Nakon što su se vjenčali, preselili su se u veliki grad Bengaluru, gdje je moj otac radio kao policijski službenik. Prva trudnoća moje majke bila je teška. Nakon porođaja carskim rezom liječnik je rekao da moja majka neće preživjeti.

Svi su bili tužni, ali svijedelo im se novorođenče. Bio je to zdrav i lijep dječacić.

“Tvoje novorođenče je vrlo lijepo,” rekao je jedan pacijent.

“Hoćeš li mi ga dati? Posvojiti ću ga,” rekao je liječnik. “Nećeš preživjeti.”

Ali jedna kršćanska medicinska sestra, Sarala, rekla je mojoj majci da ne gubi nadu.

“Postoji Bog čije ime je Isus. Ako vjeruješ u Isusa Krista, sve će biti u redu,” rekla je.

“Nikada nisam čula za tog Boga,” rekla je majka slabim glasom. “Možeš li se moliti za mene? Možeš li nam pomoći?”

Majka je utonula u dubok san. Dok je spavala, Sarala je stavila svoju ruku na njezinu glavu i molila se Isusu.

Na iznenađenje svih, majka se ubrzo oporavila i tri dana kasnije vratila se u svoj dom s djetetom. Čula je od nekoliko pacijenata za molitvu medicinske sestre i shvatila je da je Isus spasio njezin život.

Odlučila je proslavljati Isusa, ali nije znala u koju kršćansku crkvu da ode. Otac ju je odveo ravno u mjesnu kršćansku adventističku crkvu. Iako nije bio vjernik, bio je upoznat s učenjima različitih crkava u gradu. Jedan od njegovih

prijatelja mu je rekao da je Adventistička crkva jedina koja u potpunosti slijedi učenja Isusa iz Biblije.

“To je prava crkva,” rekao je otac odlučno. “Tamo trebaš ići proslavljati Isusa.”

U sljedećih četrnaest godina majka je rodila još sedmero djece.

Danas je njezin najstariji sin predsjednik Indijske konference. Njezin drugi sin je pastor u Irskoj. Njezin treći sin je pastor u Bengaluru. Tri kćeri rade kao učiteljice u crkvenim školama. Njezina dva posljednja sina su aktivni vjernici laici. Ja sam najmlađi od svih.

Po mišljenju liječnika, majka je trebala umrijeti po rođenju prvog djeteta. Ali uz molitvu i vjeru u Isusa preživjela je i dala život osmerim vjernim adventistima. Danas je majka, koja poput mene ima samo jedno ime, Kamamma, zdrava sedamdesetodvogođišnja baka koja ima osmero unučadi.

Dok sam odrastao, majka me je uvijek podsjećala na Božje riječi: “Može li žena zaboravit svoje dojenče, ne imat sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću.” (Izaija 49,15)

Zahvaljujući njezinoj vjeri, moja velika obitelj hoda s Isusom.

Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote. Oni će pomoći u izgradnji dvaju crkvenih zgrada u Bengaluru, gdje živi Kubera i njegova majka.

Povezano s iskustvom

- ◆ Neka ovo iskustvo iznese neki brat iz crkve kao svoje osobno iskustvo u ime tridesetjednogodišnjeg čovjeka Kubere iz Indije.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).
- ◆ Pogledajte Kuberu na youtubeu: bit.ly/Kubera-Mission.

Zanimljivosti

- ◆ Indija je druga država po veličini engleskog govornog područja nakon Sjedinjenih Američkih Država. Oko deset posto stanovništva te države koristi engleski jezik kao materinski. Očekuje se da će se postotak učeterostručiti već u sljedećem desetljeću.
- ◆ Indijska telekomunikacijska industrija je najbrže rastuća industrija na svijetu. Tijekom 2017. godine Indija je pretekla Sjedinjene Američke Države i postala druga država s najvećom prodajom “pametnih telefona” na svijetu, nakon Kine.
- ◆ Indija je jedna od najvećih demokracija na svijetu.
- ◆ U Indiji se nalazi više od 30.000 džamija u kojima se sastaju vjernici. Ove brojke nadmašuju brojeve džamija u bilo kojoj drugoj državi, pa čak i u islamskim državama.
- ◆ U Bengaluru se nalazi više od dvadeset i pet jezera, koja osiguravaju vodu za grad te pružaju mir, tišinu i zabavu. U njima se nalaze veliki ekosistemi flore i faune, a među njima su ljljani, jakane koje nalikuju repovima fazana, ptice tkačice, vodomari i razne paprati.
- ◆ Bengaluru je bio prvi grad u Indiji u kojem je postavljena struja, 1905. godine. To je postignuto pomoću hidroelektrane u Shivanasamudri, na obali rijeke Kaveri.

17. listopada 2020.
Novorođeње čudo
Indija

Željeli smo dijete. Nakon dvije godine braka, rekla sam svomemu suprugu Darylju: “Dosad nismo dobili dijete. Hajdemo pitati liječnika zbog čega se to događa.”

Daryl se složio, iako nije želio ići. U bolnici smo razgovarali s liječnicom.

“Ne mogu zatrudnjeti, možete li nam pomoći?”

Pristala je, ali Daryl je rekao: “Mi se nismo molili za ovo. Istina je, prošle su dvije godine, ali želio bih da se najprije molimo, a zatim ćemo doći ponovno.”

Liječnica je pitala koliko se dugo želimo moliti. Daryl, inače pastor, odgovorio je: “Mjesec dana.”

Molili smo se, i ja sam zatrudnjela. Bili smo toliko uzbuđeni! Žurno smo otišli k liječnici i ona je potvrdila da sam ostala u drugom stanju. Ali upozorila nas je da novorođeње izgleda malo. Rekla mi je: “Ne brini se, samo dobro jedi i dijete će biti dobro.”

Odlazila sam na redovne preglede. Nakon pet mjeseci liječnica je rekla da zametak ne raste uobičajeno. Daryl i ja smo se jako zabrinuli.

“Ne brinite,” rekla je liječnica, “dat ću vam neki lijek koji će pomoći da plod napreduje i dobije na težini.”

Na sljedećem pregledu moja težina je porasla, ali dijete nije napredovalo. “Dođite ponovno za nekoliko tjedana,” rekla je liječnica.

Sljedeći put radiolog je bio zabrinut: “Nešto nije dobro. Mislim da dijete neće preživjeti,” rekao je.

Liječnik je zatražio dodatno, stručno mišljenje. Drugi liječnik je također smatrao da dijete neće preživjeti i savjetovao nam pobačaj.

Daryl i ja smo bili utučeni. Molili smo se: “Gospodine, mi smo Ti uvijek služili. Pokaži nam što da radimo.”

Daryl je nazvao svojeg brata blizanca koji je radio kao pedijatar negdje u Indiji. On je savjetovao da odemo u neku drugu bolnicu.

U drugoj bolnici liječnica je provela potrebne preglede i rekla: “Vidite, dijete meni djeluje uobičajeno dobro. Da vidimo koliko možemo produžiti ovu trudnoću.”

“Kakvi su nam izgledi?” upitao je Daryl.

“Vi ste pastor,” odgovorila je liječnica. Vjerujete u silu molitve. Molite se! U Božijim rukama se nalazi sila.”

Otišla sam u bolnicu. Svakog sata bolničko osoblje je provjeravalo moju trudnoću. Te je noći jedan mladi liječnik na specijalističkom stažiranju došao do nas i rekao: “Djelujete kao sretan bračni par. Zašto se brinete?”

Ispričali smo mu svoju nevolju.

Rekao je da je bio rođen u nekršćanskoj obitelji, ali da je u međuvremenu prihvatio Isusa. “Mogu li se pomoliti za vas?” upitao je.

Sagnuvši glavu, molio se: “Bože, Ti koji možeš zaustaviti kretanje Sunca, možeš učiniti čudo u životima ove obitelji.”

Njegova nam je molitva dala nadu i povjerenje da će Bog učiniti nešto.

Dva dana kasnije liječnica je izrazila zabrinutost. “Plod je vrlo malen, ali ne brinite, dat ćemo sve od sebe.”

Dijete je rođeno u subotu ujutro. Težilo je samo 680 grama. Liječnica je bila jako sretna kad je novorođenče počelo plakati. Stavili su ga u inkubator.

Liječnica nije znala što da nam kaže, pa je samo rekla: “Činimo sve što je u našoj moći.”

Studenti adventisti s obližnjeg medicinskog fakulteta došli su da nam u subotu poslijepodne pjevaju. Bili smo presretni!

Imali smo povjerenje u Boga da će sve učiniti da sačuva život našeg dječaka.

Bilo je doista teško vidjeti tako malo novorođenče s toliko cjevčica privezanih za njega. Nismo mogli dodirivati svojeg dječaka. Samo smo mu mogli pjevati i moliti se.

“Ne plaši se, Bog će se brinuti o tebi,” pjevali smo Deryl i ja.

U sljedeća tri dana težina navorođenčeta opala je na 600 grama. Liječnica je bila zabrinuta zbog operacije koju je trebalo obaviti da spasi djetetov život život.

Zamolila sam adventističkog liječnika koji je došao u posjet da se moli.

“Gospodine, ljudski gledano, ja ne znam može li ovo novorođenče preživjeti. Ali Ti si Bog koji čini čuda. Ako je Tvoja volja, povećaj težinu ovog novorođenčeta da bi se moglo boriti. Neka ovo novorođenče bude svjedočanstvo o Tebi.”

Sljedećeg dana novorođenče je dobilo deset grama. Svakog sljedećeg dana dobivalo je na težini. Kada je dostiglo 1,6 kilograma, nakon tri mjeseca, liječnica je izjavila da možemo s njim ići kući. “Vaš mališan je u bolnici jako dugo, smatram da je došlo vrijeme da ide kući.”

Jedan drugi liječnik se divio što je novorođenče preživjelo. “Ovo je ishod vaših molitava,” rekao je. “Ovo je doista djelovanje Božje ruke.”

Dečkića smo nazvali Neshoun, što na hebrejskom jeziku znači “čudo”. Nadamo se da nikada neće zaboraviti da je njegovo rođenje doista bilo čudo.

Posvetili smo ga da služi Bogu kao pastor jednog dana. Božja riječ kaže: “Sve što god diše Jahvu neka slavi! Aleluja!” (Psalam 150,6)

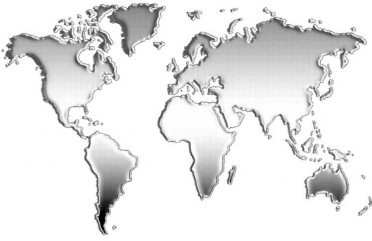
Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne misijske darove trinaeste subote. Oni će pomoći u izgradnji dvaju crkvenih zgrada u Neelamininom gradu Bengaluru.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite žensku osobu da iznese ovo iskustvo u prvom licu. To je svjedočanstvo tridesetčetverogodišnje žene po imenu Neelam iz Indije.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- ◆ Indijom je od 1858. do 1947. godine upravljala Velika Britanija, kad je ova mnogoljudna zemlja stekla neovisnost.

24. listopada 2020.

Lijek odozgo

Indija

Učiteljica iz državne škole povukla je na stranu adventistički par nakon što je čula njihovo zdravstveno izlaganje u svojoj školi. “Moja svekrva pati od ozbiljnog problema s leđima,” rekla je. “Možete li joj kako pomoći?”

Učiteljica Aisha je pozvala par da dođe u kuću njezine svekrve. Sandeep i Ramya su nedavno završili medicinsku obuku, a zdravstveni seminar koji su održali u školi bio je njihov prvi seminar. Nadali su se da će moći držati zdravstvene seminare i diljem Indije promicati prirodne postupke temeljene na Bibliji i spisima Ellen G. White.

Bračni par je otišao k svekrvi, Shubhangi, koja je bila u krevetu. Potrošila je mnogo novca na razna liječenja, ali ništa nije izazvalo poboljšanje. Sada je bila prikovana za krevet. Nije mogla hodati, nije mogla stajati niti živjeti sama. Njezina snaha je živjela u istoj kući, ali se preselila sa svojim suprugom i sinom ne mogavši se više brinuti o njoj.

Sandeep je prelistavao svekrvinu hrpu zdravstvenih nalaza. Ramija je pregledavala njezinu torbu ispunjenu bočicama s lijekovima. Bepomoćno su pogledali jedno drugo. Nisu znali što da čine.

Oni su tek završili studije i nikada ranije nisu iskušali prirodne lijekove na tako teškom slučaju. Molili su se.

“Hajdemo nešto pokušati,” rekao je Sandeep svekrvi. “Biste li se složili da prestanete uzimati sve te lijekove na pet dana?”

Shubhangi se složila i postupak je počeo. Ramya joj je pružala hidroterapiju i masaže ujutro i uvečer. Za obroke je pravila sokove od svježeg povrća. Trećeg dana Shubhangi je

ustala nakon više mjeseci ležanja i po prvi put malo hodala. Suze su joj krenule na oči.

“Moj sin i snaha su me ostavili da umrem,” rekla je. “Oni se više ne brinu o meni zbog moje bolesti.”

“Samo se molite Bogu i On će ih dovesti natrag,” rekao je Sandeep. Shubhangi nije bila kršćanka. Njezina kuća nalazila se u strogom nekršćanskom dijelu grada. Štoviše, ako bi njezini susjedi vidjeli nekoga s Biblijom, pravili bi probleme.

Sandeep se molio i poklonio Shubhangi Bibliju na njezinom materinskom jeziku.

“Pročitajte jednu stranicu iz Biblije svakoga dana i molite se Isusu,” rekao je. “On će dovesti natrag vašeg sina, snahu i unuka.”

Nakon pet dana liječenja, svekrva više nije osjećala bolove. Bila je potpuno dobro.

Deset dana kasnije nazvala je Sandeepa.

“Sine, rekao si mi da čitam Bibliju svakodnevno i da se molim, i da će se moj sin vratiti. To se nije dogodilo, a već je prošlo deset dana,” rekla je.

Sandeep je saznao da je čitala tri stranice svakodnevno, jednu ujutro, drugu u podne i treću navečer — kao da je slijedila liječnikov recept. Nadala se da će ubrzati Božji odgovor na svoje molitve.

“Nastavite se moliti i Bog će učiniti čudo,” odgovorio je Sandeep.

Tri dana kasnije snaha je poslala poruku Sandeepu: “Sada živim u kući svoje svekrve,” napisala je.

Obitelj je ponovno bila ujedinjena. Danas svekrva čita Bibliju redovito. Ona šalje Sandeepu i Ramyi retke iz Biblije i moli se. Sandeep i Ramya su presretni!

“Ovo je dobar početak,” kaže Ramya.

“Ona je bila naša prva pacijentica,” kaže Sandeep. “Nismo znali kako da se suočimo s tim. Medicinska obuka koju smo prošli dala nam je samo osnovna načela. Bog nas je vodio. Ovo je doista čudo!”

Navodeći knjigu Ellen G. White *A Call to Medical Evangelism and Health Education*, Sandeep dodaje: “Dok zdravstveni misionari djeluju na tijelo, Bog djeluje na srce.” (str. 12).

Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote, koji će pomoći u izgradnji dvaju crkvenih zgrada u Bengaluru, najbližem velikom gradu od mjesta stanovanja Sandeepa, Rameye i njihovog sedmogodišnjeg sina Aayusha.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Sandeepa i njegovu obitelj na youtubeu: bit.ly/Sandeep-Kolkar.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Misijski izazovi

- ◆ Službeni početak adventističkog djelovanja u Indiji datira 1893. godine, kad su William Lenker i A. T. Stroup, kolporter iz Sjedinjenih Američkih Država, došli u Madras i otpočeli svoje djelovanje među ljudima engleskog govornog područja u glavnim indijskim gradovima. Lenker kasnije u svojim spisima navodi da postoje adventisti koji rade u različitim gradovima diljem Indije.
- ◆ Indija nema državnu religiju, ali ona je mjesto nastanka četiriju velikih religija: hinduizma, budizma, džainizma i sikizma. Oko osamdeset posto stanovništva Indije smatra se hinduistima.

31. listopada 2020.

Dva nezaboravna sna

Indija

Rođena sam u nekršćanskoj obitelji, kao najstarija kći od šestero ženske djece. Kao mlada žena privučena sam kršćanskom životu. Nakon nekog vremena zaljubila sam se u jednog adventista, Ravija. Predala sam svoje srce Isusu i vjenčali smo se. Živjeli smo sretno prva tri mjeseca našega braka, a onda sam se razboljela. Imala sam nesvjesticu tijekom dana, i događalo mi se da se odjednom onesvijestim.

Moji roditelji su smatrali da su me zaposjeli demoni, jer sam prihvatila kršćanstvo i okrenula leđa njihovoj religiji. Bez obzira na sve, moj otac je predložio da pozovem adventističkog pastora da se moli za mene. Ravi i ja smo otišli u pastora dom u našem gradu Bengaluru i on je stavio svoju ruku na moju glavu pomolivši se: “Ako je Tvoja volja, Gospodine, da ona nastavi u ovom svojem novom životu kao kršćanka, molim Te, upotrijebi je silno u svojoj službi i ukloni od nje sve sotonske sile.”

Dok je moj suprug mirno spavao te noći, ja sam usnila uznemirujući san. Sanjala sam skupinu ljudi u crnim odorama koja se okupila oko mene. Jedan među njima bio je izrazito viši od drugih i vikao je na mene. Jedan drugi me je uhvatio čvrsto za ruku upirajući prstom u visokog, ljutitog čovjeka. “Zašto si otišla u adventističku crkvu?” vikao je pokazujući na visokog čovjeka. “Ovo je tvoj bog. Njega trebaš proslavljati. Ne trebaš ići Isusu.” Visoki čovjek je bio bijesan. Bojala sam se pogledati ga, spustila sam glavu i plakala.

Trenutak kasnije Netko u bijeloj odori približio mi se straga i stavio ruke na moja ramena. Nisam mogla vidjeti Njegovo lice, nego samo Njegovu odjeću. Osjetila sam Njegov dodir; bio je mek i nježan. “Ne boj se. Ja sam s tobom,”

rekao je nježnim, melodičnim glasom. Pokazujući na visokog čovjeka u crnoj odori, rekao je: “Sada možeš pogledati njegovo lice.” S pouzdanjem koje su mi Njegove ruke na mojim ramenima davale, mogla sam izravno pogledati u razbjesnjelog čovjeka u crnoj odori. Njegovo lice je bilo okrutno, iskrivljeno od gnjeva prema meni.

Sljedećeg jutra Ravi i ja smo se vratili u pastorov dom kako bih mu ispričala san.

“Gospodin Isus je stavio ruke na tvoja ramena,” rekao je pastor. Pomolili smo se zajedno. Nesvjestice su prestale od tog dana. Voljela bih da mogu reći kako se moj život promijenio odjednom, ali trebalo je vremena da dođe do promjene. Prije nego što sam se udala, bila sam vrlo tvrdoglava. Iako sam predala svoje srce Isusu, neki dijelovi kulture mojega naroda ostali su u mojem umu, kao što je odlazak na vjerske svečanosti s mojom obitelji. Nisam smatrala da je subota važna. Međutim, nakon sna, moj suprug i pastor počeli su se moliti za mene. S vremenom sam odbacivala sve ono što me sputavalo u kršćanskom življenju i u potpunosti sam prigrlila subotu.

Zatim sam usnula još jedan san. Čula sam blagi glas koji mi je rekao: “Ne griješi, uskoro ćeš stati pred Sud.” Bio je to ugodan glas i ja se nisam bojala, unatoč zastrašujućim riječima. Probudila sam se oko ponoći i ispričala san svojem suprugu.

“To mora biti Sveti Duh,” rekao je. “Sotona nikada ne govori o Sudu. Budi pažljiva.”

Nakon tog sna ispitivala sam svoj život uz molitvu. Uz Božju pomoć postala sam manje tvrdoglava. Počela sam se ustrajnije moliti Bogu da svladam kušnje. Moj suprug i ja češće smo se zajedno molili. Počela sam sudjelovati u crkvenim misijskim aktivnostima. Danas imamo dva sina, od šest i deset godina, koji pjevaju i sviraju u crkvi. Ja sam službenica vladine organizacije i radim nedjeljom umjesto subote. Moja želja je da svjedočim ljudima koji nisu kršćani. Oduševljena sam što su dvije kolegice s posla pokazale za-

nimanje da dođu u moju crkvu. Zahvalna sam Bogu za ova dva sna. Kroz te snove sam shvatila da je Isus uvijek uz mene. Donijela sam čvrstu odluku da se u potpunosti predam Njemu.

Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote. Oni će pomoći u izgradnji dvaju crkvenih zgrada u Bengaluru.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite neku ženu iz crkve da iznese ovo iskustvo u prvom licu, kao svoje iskustvo. Neka nas uvede u životno iskustvo žene po imenu Rashmi iz Indije.
- ◆ Pogledajte Rashmi na Youtubeu: bit.ly/Rashmi-Chandra.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Misijski izazovi

- ◆ U srpnju 1915. godine otvorena je južnoindijska škola za propovjednike u Coimbatoreu, na jugu indijske države Tamil Nadu. Tijekom sljedećih dvadeset i sedam godina škola se selila prvo u Bangalore, a zatim na svoje sadašnje mjesto u Puneu.
- ◆ Ime škole je također mijenjano nekoliko puta: od Spicer College 1937. godine, u čast adventističkog pionira Williama Spicera; zatim Spicer Missionary College 1943. godine, Spicer Memorial College 1955. godine, i konačno Spicer Adventist University 2014. godine, skoro stotinu godina nakon svog prvog otvaranja.

7. studenoga 2020.

Spašena iz bunara

Indija

Sheelammin suprug je patio od bolova u trbuhu i tragično umro u bolnici u tridesetoj godini života. Sheelamma je imala dvadeset godina i ostala je sama s petogodišnjim sinom u svojem rodnom selu Bellary, koje se nalazi tristo kilometara sjevernije od Bengalura. U svojoj tuzi skinula je zlatne naušnice, ogrlicu i prsten na nosu, i dala ih svojoj sestri.

“Idem nekog posjetiti,” rekla je. “Brini se za mojeg sina Raja dok se ne vratim.”

Ali Sheelamma se nije namjeravala vratiti. Otišla je u susjedno selo i u pokušaju samoubojstva skočila u dubok bunar. Netko je baš došao po vodu iz bunara i vidio kako u nesvjesnom stanju pluta po površini vode. Mještani su brzo došli da je spase. Jedan čovjek se uz pomoć užeta spustio u bunar i izvukao je van u košari. Mještani su odmah naložili vatru i obukli je u suhu odjeću. Kad je došla k sebi, obratili su joj se ljutito postavljajući pitanja.

“Zašto si ovo učinila u našem selu?” pitao je jedan.

“Mogla si se ubiti u svojem selu!” rekao je drugi.

Oni su prepoznali Sheelammu i znali su da ima sina.

“Zašto si se pokušala ubiti kad imaš sina? Ako si siromašna, mogla si barem isprositi hranu,” rekao je netko.

Mještani su je ispratili do njezinog sela i do kuće njezine sestre. Sheelamma nije željela tu ostati. Željela je novi život. Mjesec dana kasnije uzela je Raja i vlakom otišla u grad Bengaluru. Ali u gradu nije nikoga poznavala. Nije imala rođaka niti prijatelja. Na željezničkoj postaji ljudi su vidjeli siromašnu majku s djetetom, i rekli joj da se vrati u svoje selo.

“Mlada si,” rekao je jedan.

“Imaš malo dijete,” rekao je drugi. “Bengaluru nije sigurno mjesto.”

Sheelamma nije imala namjeru da se vraća natrag. “Neću se vratiti. Napustila sam sve da dođem ovamo. Ne želim se vratiti natrag,” rekla je.

Jedan vozač rikše ponudio joj je besplatnu vožnju i ostavio je ispred katedrale.

Sheelamma je sjedila ispred građevine plačući i moleći se svojim bogovima. Na tlu ispred sebe primijetila je razglednicu sa slikom Isusa. Ona nije bila kršćanka, ali je prepoznala Isusa.

“Pomozi mi,” rekla je uzimajući razglednicu.

Nakon nekog vremena jedna žena je izišla iz katedrale i dala Sheelammi i njezinom sinu riže s karijem da jedu.

“Vrati se u svoje selo,” rekla je žena.

“Udovica sam. Imam malo dijete. Molim vas, dajte mi neki posao.”

“Mnogi ljudi dolaze k nama tražeći pomoć,” rekla je žena. “Ne možemo ti pomoći.”

Dok su Sheelamma i žena razgovarale, jedna prolaznica je upitala zašto Sheelamma plače. Kad je saslušala njezinu jadikovku, pozvala ju je k sebi i pomogla joj da nađe posao kao kućna pomoćnica. Čovjek čiju kuću je čistila bio je adventistički pastor. Ubrzo su se sprijateljili.

“Znaš li čitati i pisati?” pitao ju je jednog dana.

Saznavši da je nepismena, naučio ju je pisati. Polako je počela čitati Bibliju i ići u crkvu subotom. Predala je svoje srce Isusu. Kad se pastor odselio u Mumbai, drugi pastor je pomogao Sheelammi da nađe posao kao spremačica u Adventističkoj školi Spencer Road. Tamo je radila sljedeće tri deset i četiri godine do odlaska u mirovinu 2004. godine.

“Sretna sam,” izjavljuje Sheelamma. “Potekla sam niotkud, a Bog mi je pokazao kamo da idem i doveo me do svoje Crkve. Slavim Boga što me je blagoslovio. Moj život je dobar zahvaljujući Njemu.”

Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove trinaeste subote. Oni će pomoći u izgradnji nove crkvene zgrade za Sheelamminu prenatrpanu adventističku crkvu Central Kannada u Bengaluru, u Indiji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Sheelammu na Youtubeu: bit.ly/Sheelamma-Do-rairaj
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- ◆ U Indiji postoji tri milijuna kilometara cesta, što je čini drugom na svijetu po količini cestovne infrastrukture, nakon Sjedinjenih Američkih Država.
- ◆ Tijekom svadbenih obreda Indijci ukrašavaju goste i prostorije u kojima se obavlja vjenčanje cvjetovima nevena. To cvijeće predstavlja radost i sreću.
- ◆ Bengaluru se smatra Silikonskom dolinom Indije. Mnoštvo multinacionalnih kompanija je tamo otvorilo svoja središta, što je izazvalo navalu IT stručnjaka i stranaca u grad.
- ◆ *Jeevan Rekha Expres* ili Ekspres Linija života je bolnički vlak koji putuje indijskim željezničkim prugama posjećujući udaljena seoska područja kojima je potrebna zdravstvena pomoć. Vlak ima dvije operacijske dvorane s pet stolova i šest kreveta za oporavak pacijenata. Vlak ima i očnu kliniku, zubnu ambulantu, laboratorij i prostoriju za rendgen. Postoji odjeljak za smještaj osoblja s kuhinjom i dvanaest kreveta. Zdravstveno osoblje provodi ortopedske i očne preglede i liječenja, kao i zahvate plastične ki-

rurgije za rascijepljeno nepce i opeklina. Uz to, zdravstveno osoblje provodi postupke liječenja epilepsije, cijepljenja, prehrambena savjetovanja, kao i promidžbu zdravih navika među siromašnim narodom u seoskim područjima.

14. studenoga 2020.

Tihi glas

Indija

Wilbur Pereira se vozio u automobilu s rođakom kojeg nije vidio trideset godina. Dok su putovali na svadbu na jug središnjeg dijela Indije, Wilburova supruga je nazvala da čuje kako je.

“Odlično, slava Gospodinu!” odgovorio je Wilbur.

Rođak Walter pogledao ga je iznenađeno. U Indiji nema puno kršćana. “Koja je tvoja religija?” pitao je.

Wilbur je objasnio kako je od svojega djetinjstva odlazio u kršćansku crkvu svake nedjelje, ali je odbacio mnoga vjeronjanja.

“Sve je poganstvo. Biblija kaže: ‘Ja sam Gospodin Bog tvoj, nemoj imati drugih bogova uza me,’ ali crkva proslavlja Mariju, svece i mnoge idole. Ja tragam za istinom.”

“Ne brini se,” rekao je Walter. “Blizu si istine. Jednog dana Bog će te dovesti u pravu crkvu.”

Na svadbi se banket sastojao samo od vegetarijanske hrane. Wilbur je bio razočaran što nije bilo svinjskog mesa.

Kod kuće je nastavio svoju potragu za istinom. Posjećivao je nekršćanska mjesta bogoslužja u svojem rodnom gradu Bengaluru. Znao je da se Bog negdje nalazi i želio Ga je pronaći.

Postajao je sve više uvjeren u to da se njegova crkva iz mladosti odvajala od biblijskog učenja. U subotu je rekao svojoj supruzi Nancy da više ne želi ići s njom u crkvu.

“Ja više neću ići u crkvu s tobom. Ta je crkva u krivu, s poganskim vjeronjanjima,” rekao je.

Te večeri Nancy je pozvala članove obitelji da razgovaraju s njim i da ga uvjere da nastavi odlaziti u crkvu s njom. Ali

on je ostao čvrst u svojoj odluci. U isto vrijeme razmišljao je u koju crkvu da ide. Ujutro je i dalje razmišljao u koju crkvu da ode dok je išao u trgovinu po namirnice za ručak. Odjednom je čuo tihi, muški glas.

“Nazovi svojeg rođaka,” rekao je glas.

Wilbur nije poslušao glas i nastavio je pješaciti.

“Nazovi svojeg rođaka,” ponovno je rekao glas.

Wilbur je zastao.

“Nazovi svojeg rođaka,” po treći put čuo je isti glas.

Izvadio je svoj mobilni telefon i nazvao Waltera. Rekao mu je za svoje neslaganje sa ženom i pitao ga u koju crkvu on ide.

“Ja odlazim u kršćansku adventističku crkvu,” odgovorio je Walter.

Wilbur je vidao znakove s natpisima adventističkih crkava, ali ništa nije znao o učenju te crkve.

Walter je organizirao biblijska proučavanja tri dana toga tjedna, a sljedeće subote Wilbur je otišao u adventističku englesku crkvu High Street. Posebno mu se svidjelo proučavanje Biblije u okviru subotnjoškolskih razreda.

Nancy se protivila Wilbuurovoj novoj vjeri i svakodnevno se prepirala s njim. Ipak, promatrala je s iznenađenjem kako se njegov život polako mijenja. Svidalo joj se što više nije pušio niti pio alkohol. Bila je zadivljena što je pripremao hranu za subotu dan ranije. Nije mogla shvatiti zašto je prestao jesti jaja i mliječne proizvode i davao ih njihovom malom sinu.

Wilbur joj je objasnio da želi proslavljati Boga u svakom svom djelu, uključujući svetkovanje subote i očuvanju svojega tijela kao Božjeg hrama. Morala je priznati da je njegovo zdravlje bilo bolje nego njezino. Patila je od kroničnih bolova u vratu.

Kad je adventistička crkva upriličila besplatne zdravstvene preglede, Wilbur je pozvao Nancy da ode s njim i da sazna nešto novo o dobrom zdravlju. Bila je iznenađena kad je čula

liječnika kako opisuje usku povezanost između tjelesne i duhovne dobrobiti. To je za nju bilo nešto novo.

Kod kuće je radosno pozvala svoje prijatelje da im govori što je doživjela.

Sljedeće subote odbila je poziv da pođe s njim u crkvu, ali mu je dopustila da povede njihovog sina u crkvu po prvi put. Dječaku se svidjela dječja subotnja škola, priča za djecu u crkvi i zajednički obrok nakon toga. Te večeri je s nestrpljenjem govorio svojoj majci o svemu što je vidio. Nancy je postala radoznala i pitala je za biblijska proučavanja.

Nekoliko dana kasnije, kada je tijekom proučavanja saznala za subotu, odmah je odlučila.

“Više nikada neću raditi subotom,” izjavila je. “Čak i ako izgubim posao, neću raditi.”

Danas, Wilbur i Nancy rade kao zdravstveni djelatnici, poučavajući ljude o dobrim zdravstvenim načelima.

“Mi dosežemo ljude u potrebi, učimo ih o zdravom načinu življenja i povezujemo ih s pravim Iscjeliteljem,” kaže Wilbur.

Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote koji će pomoći u izgradnji nove crkvene zgrade u Bengaluru, najbližem velikom gradu od mjesta gdje živi Wilbur sa svojom obitelji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Wilbura na Youtubeu: bit.ly/Wilbur-Pereira.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- ◆ U Indiji se tiska više od 4.700 dnevnih novina na više od tristo jezika.
- ◆ Nacionalni simbol Indije je ugroženi bengalski tigar.
- ◆ Za vrijeme Drugog svjetskog rata prepoznatljiva kupola Taj Mahala bila je prekrivena bambusovom trskom kako bi bila skrivena od neprijateljskih bombardera.

21. studenoga 2020.

Tri napada na biblijsko proučavanje

Indija

Pastor Samson održavao je biblijsko predavanje iz knjige Otkrivenja Alki i njezinoj obitelji u velikoj spavaćoj sobi u njihovoj kući u Amritsaru u Indiji. Bilo ih je četrnaestero.

Dok je govorio, stajao je na jednom kraju prostorije, a članovi obitelji su sjedili na krevetu i na podu.

Čitao je biblijski redak: “Zbačen je Zmaj veliki, Stara zmija — imenom đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su zbačeni i anđeli njegovi.” (Otkrivenje 12,9)

Skočivši s poda, Alkin svekar Shasipal se prijeteći približio pastoru: “Zašto propovijedaš o Isusu?” vikao je s bijesom u očima. “Ja sam silan na ovoj zemlji.”

Pastor Samson je osjetio da ga demon pokušava uplašiti. Tada se sjetio riječi iz Prve Ivanove poslanice: “Vi ste, dječice, od Boga i pobijedili ste, jer je moćniji Onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.” (1. Ivanova 4,4) Rekao je obitelji: “Nemojte se bojati, kleknimo i molimo se.”

Shashipal je odbio kleknuti i nastavio je vikati. Pastor je stavio ruku na njegovo čelo i pogledao u njegove oči.

“Tebe je, đavle, Gospodin Isus već pobijedio svojom smrću na križu Golgote. Ja sam opran Isusovom krvlju. Ti nemaš moć nada mnom. Nemaš moć nad mojim prijateljima koji se mole sa mnom. Isus je ovdje. Gospodnji Duh izlio se na nas da nadvlada đavla. U ime Gospodina Isusa Krista i Njegove krvi, pozivam Božju pomoć i ukoravam te. U Isusovo ime, izidi iz njega i odlazi!”

Shashipal je pao na svoja koljena. Govoreći sporo i mirno, stariji čovjek je rekao: “Hvala Ti, Isuse.”

Demon je otišao.

“Amen, slava Bogu!” rekao je Pastor Samson i poveo obitelj u pjevanju pjesme “Bog je tako dobar”.

Tjedan dana kasnije pastor je nastavio proučavanje iz Biblije i čitao Otkrivenje: “Ali oni ga pobijediše krvlju Jagančevom i riječju svojega svjedočanstva: nisu ljubili života svojega — sve do smrti.” (Otkrivenje 12,11)

Dok je izgovarao te riječi, Alkin šesnaestogodišnji sin John počeo je režati kao lav, a onda je počeo njakati kao magarac, lajati kao pas i siktati kao zmija.

“Ne želim da pastor dolazi ovamo i da se moli,” rekao je. “Nemoj izgovarati Isusovo ime u mojem domu.”

Pastor Samson je osjetio da je to isti demon kao i prošli tjedan, i da je sada došao s pojačanjem.

“Ne plašite se,” rekao je. “Postimo i molimo se.”

Obitelj je postila tijekom svijetlog dijela dana sljedeća tri dana. Trećeg dana, u petak uvečer, pastor je opet došao u Alkin dom da nastavi biblijska proučavanja. John se smješkao dok se pridruživao obitelji u molitvi na koljenima. Umjesto rezanja, njakanja, lajanja ili siktanja, uzeo je pastorovu ruku i stavio je na svoje čelo.

“Molim vas, molite se za mene,” rekao je. “Osjećam se slabo i srce mi je teško, a glava me boli.” Pastor Samson se molio za njega, i John nikada više nije ispuštao životinjske glasove. Ali to nije bio kraj.

Sljedeće nedjelje pastor je čitao iz Poslanice Efežanima 6,10-18 o potrebi kršćana da se obuku u Božji oklop kako bi se mogli suprotstaviti đavlu. Dok je čitao, Alkin suprug Surinder okrenuo se prema Johnu zaurlavši: “Gdje su demoni koji su bili u tebi? Više ih nema u tebi, sada su u meni!”

Pastor Samson je pozvao obitelj da klekne. Zatim ih je pozvao da otvore svoje Biblije i čitali su Psalme 23 i 91.

“Ovo je đavolje posljednje stajalište,” rekao je.

Nakon toga poveo je obitelj u pjevanju pjesama. Pjevali su: “Kada je Isus u obitelji, dom je sretan”. Surinder im se

pridružio u pjesmi, demoni su ga napustili i više se nikada nisu vratili u taj dom.

Alka i njezin dom prošli su dugačak put od njihovog prethodnog života u velikoj svjetskoj nekršćanskoj religiji do današnjeg dana. Oni i dalje upoznaju Isusovu milost i pravednost.

“Molim vas da se molite za moju cijelu obitelj, a posebno za moju majku da prihvati Isusa.”

Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote koji će pomoći u izgradnji nove crkvene zgrade u Amritsar, u kojoj će Alka nastaviti proslavljati Boga.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Alku na Youtubeu: bit.ly/Alka-Mattu.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- ◆ Punjab, indijska država koja graniči s Pakistanom, središte je zajednice Sika.
- ◆ Amritsar je poznat po proizvodnji drvenih šahovskih ploča i šahovskih figura.
- ◆ Riječ *Punjab* složenica je dvaju perzijskih riječi: *panj* — pet i *ab* — voda, što znači zemlja pet voda. To su rijeke: Beas, Chenab, Jhelum, Ravi i Sutlej.

28. studenoga 2020.

Vrač ne može izliječiti sam sebe

Indija

Bagicha Singh je proveo cijeli svoj život štujući drveće i idole na svojem obiteljskom svetištu u malom indijskom selu.

Vjerovao je u moć svojih bogova i zahvaljivao im se što su mu pomogli da se obogati kao seoski vrač. Ljudi su hrlili u njegov dom u selu Mundrichurimra kako bi bili iscijeljeni.

Bagicha je imao sve što je želio, osim jednoga: nije imao mir u srcu.

A onda se razbolio. Povraćao je stalno, osjećao se slabo i imao česte glavobolje. Okrenuo se svojim vradžbinama kako bi se iscijelio. Ali izgleda da vradžbine koje su pomagale drugima ljudima nisu djelovale na njega. Plaćao je velike iznose novca raznim liječnicima, ali nitko mu nije mogao pomoći. Gorko je plakao.

“Umirem, umirem,” govorio je članovima svoje obitelji.

Njegov posao iscjelitelja počeo je propadati. Još neko vrijeme ljudi su nastavili dolaziti tražeći pomoć, ali on ih je odbijao govoreći im kako ih ne može iscijeliti jer je i sam bolestan.

Jednog dana je njegov sin pozvao pionira svjetske misije koji je vodio kršćansku adventističku crkvu u susjednom selu i zatražio od njega da se moli za njegovog oca.

Pionir svjetske misije Samson Soni došao je u Bagichin dom, ali je vrač odbio razgovarati s njim.

“Ja ne želim molitvu,” rekao je Bagicha. “Moje vradžbine su jače od tvojeg Boga.”

Samson nije bio obeshrabren; nastavio se moliti.

Nakon tog posjeta Bagichino zdravlje se pogoršalo i bio je odvezen u bolnicu u Jalandhar, grad od milijun stanovnika

koji se nalazi sat i pol vožnje automobilom od Bagichina sela. U bolnici je liječnik proveo ispitivanja i utvrdio da Bagicha ima tumor na mozgu.

“Brzo ćete umrijeti ako vas ne operiramo,” rekao je liječnik.

Ali operacija je bila skupa. Bagicha je kao vrač iscjelitelj stekao vrlo veliko bogatstvo, ali ga je potrošio tražeći lijek. Sada su njegova obitelj i on imali samo polovinu novca potrebnog za operaciju.

Samson je čuo da je Bagicha bio u bolnici i otišao ga je posjetiti. Bagicha se osjećao bespomoćno i psovao je kad je vidio Samsona. Okrenuo se prema liječniku koji je stajao kraj njega i rekao: “Evo, Isus dolazi da me iscijeli.”

Samson je pitao liječnika za dopuštenje da se pomoli. Kad je liječnik odobrio, molio se sa suzama u očima:

“Dragi Bože, u Isusovo ime Te molim, iscijeli gospodina Bagichu. Na proslavu Tvojeg svetog imena. Amen.”

Sljedećeg jutra liječnik je izvršio ispitivanja i, na njegovo iznenađenje, nije mogao vidjeti ni traga tumoru. Pozvao je specijalista da dadne drugo mišljenje. Ni specijalist nije mogao primijetiti tumor.

Iznanadjeni liječnik sjetio se Samsonove molitve te je postavljao određena pitanja Bagichu:

“Gdje je tvoj tumor na mozgu? U kojeg Boga vjeruješ?”

Bagicha se sretno nasmijao: “Ja sam bio duboko uvučen u vradžbine, ali pionir svjetske misije se molio za mene i otkrio mi je Isusa. Sada vjerujem u Isusa. Vjerujem da me je Isus iscijelio od tumora na mozgu. Isus je došao do mene preko pionira svjetske misije.”

Prve subote Bagicha je potražio Samsona u adventističkoj crkvi u susjednom selu.

“Tvoj Isus me je iscijelio,” rekao je.

U svojem domu je svojoj obitelji i susjedima ispričao sve što mu se dogodilo.

“Iscijeljen sam i slobodan sam od vradžbina,” rekao je. “Dodite i vi u crkvu u kojoj Isus iscjeljuje.”

Posredstvom Bagichina svjedočanstva mnogi ljudi su počeli dolaziti subotom u crkvu. Oko pedesetero ljudi željelo je proučavati biblijske istine sa Samsonom, a pola od njih je kršteno u rujnu 2018. godine, uključujući i Bagichu kao i tri člana njegove obitelji.

Ostali su nastavili biblijska proučavanja uz još mnoge koji im se pridružuju.

Bagicha je danas vjerni član crkve.

“Molite se za mene da ostanem vjeran Bogu i da budem spreman za drugi Isusov dolazak.”

Bagicha i dvadesetpetero članova njegove obitelji i prijatelja krstio je Samson Gulam Masih, najbliži adventistički pastor njihovom malenom selu. Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju veće crkvene zgrade koja će zamijeniti staru, trošnu i često pretrpanu crkvenu zgradu pastora Samsona u Amritsar. Hvala vam što namjeravate priložiti svoje velikodušne darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Ime Bagicha znači “vrt”.
- ◆ Pogledajte Bagichu na Youtubeu: bit.ly/Bagicha-Singh.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- ◆ Amritsar je mjesto u kojemu se nalazi Harmandir Sahib, veliko i najsvetije mjesto hodočašća za Sike. Stari hram je podignut 1570. Godine, a podigao ga je Guru Ram Das. Godine 1830. Maharaja Ranjit Singh obnovio je Harmandir Sahib i obložio kupole sa stotinu kilograma zlata,

nakon čega je ovo mjesto postalo poznato kao Swarn Man-
dir ili Zlatni hram.

5. prosinca 2020.

Lav u kolibi

Indija

Gulam Masih je imao mnoštvo pitanja o Bogu. Kao dječak je sa svojim ocem odlazio na dva različita bogoslužja tjedno. Jednog dana bi ga otac vodio na obiteljsko tradicionalno mjesto bogoslužja, a nedjeljom bi ga vodio u razne kršćanske crkve. Otac se nije mogao odlučiti koga da proslavlja. Jednom dok je čitao obiteljsku Bibliju, uzviknuo je: "Izgleda da je Isus spomenut u ovoj knjizi više nego naš prorok! Zbog čega je to tako?" Obitelj je stvorila svoju jedinstvenu religiju koja je dijelom bila tradicionalna, a dijelom kršćanska.

Kako je Gulam rastao, sve ga je više privlačilo kršćanstvo, ali je želio saznati više o tome. Čeznuo je da vidi Isusa svojim očima.

"Isuse, volio bih Te vidjeti licem u lice," molio se.

Kao mladić odlučio je napustiti obiteljski dom i preseliti se u kolibu na kraju sela Chakwal. Želio je proučavati Bibliju nekoliko tjedana u potpunoj samoći.

Seljani nisu bili kršćani i bili su vrlo praznovjerni. Primijetili su da je Gulam tih i ljubazan. Kad je ponudio da se moli za bolesnog seljana, a taj je ozdravio, prozvali su ga svetim čovjekom.

Mještani su ga poštovali kao sveca i dolazili u njegovu kolibu svako jutro i večer s hranom.

U kolibi se Gulam molio i čitao Bibliju. Proučavao je Knjigu proroka Daniela i Otkrivenje.

Ponavljao je svoju molitvu da vidi Isusa.

"Gospodine, želim Te vidjeti. Molim Te, otkrij mi se."

Jedne večeri, dok se molio i čitao Bibliju sjedeći na podu, osjetio je nečiju prisutnost u prostoriji. Podigavši pogled, vi-

dio je velikog lava. Dok je iznenađen gledao životinju, lav se sagnuo i pogledao ravno u njega.

Gulam se uplašio pa se odmaknuo od lava. A onda je začuo zvonki muški glas.

“Ne boj se,” rekao je glas. “Dodirni lava i prođi rukom od njegove glave do repa.”

“Ne mogu to učiniti!” uzviknuo je Gulam. “Lav će me ubiti.”

“Molio si se da me vidiš,” rekao je glas.

“Molio sam se da vidim Isusa,” rekao je Gulam.

“Isus je lav iz Jude,” rekao je glas. “Pomiluj lava.”

Gulam je doista čitao u Otkrivenju 5,5 o Isusu koji je bio lav iz Judinog plemena: “A jedan od starješina reče: ‘Ne plaći! Evo, pobijedio je Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, on će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih.’”

Bio je uplašen, ali se nije usudio ne poslušati. Podigao je drhtavu ruku i stavio ju je na glavu lava. Lav se nije pomaknuo. Polako, i dalje drhteći, ruka mu je išla dalje i prelazila je preko lava od glave do repa. Kad se udaljio od lava, životinja je protresla rep, brišući zemlju s poda. Zatim je lav izašao iz kolibe i zaputio se u mračnu noć.

Ujutro je jedna žena iz sela došla do kolibe s hranom za doručak. Zastala je kad je vidjela tragove lava. Bacivši hranu iz straha, otrčala je natrag u selo: “Sveti čovjek je mrtav,” vikala je. “Lav ga je ubio! Vidjela sam tragove kad sam išla prema njegovoj kolibi.”

Mještani su potrčali prema kolibi. Pronašli su Gulama kako sjedi na podu i čita Bibliju. On se nije ni pomaknuo otkad je lav otišao. Kad su mještani čuli njegovo iskustvo, bili su zadivljeni. Tražili su od njega da ih upozna sa svojim Isusom.

Kasnije je Gulam saznao za subotu i postao adventistički pastor. Osnovao je crkvu u svojem rodnom selu Dharam Kot Bagga, na sjeveru Indije. Imao je pet sinova i dvije kćeri, i umro je 1999. godine u devedesetoj godini života.

Njegov najmlađi sin Samson (84) zahvalan je Bogu za iskustvo s lavom. “Bog voli ispunjavati želje naših srca,” kaže on.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju nove crkvene zgrade u Amritsar, u kojoj je Samson Gulam Masih služio kao pastor.

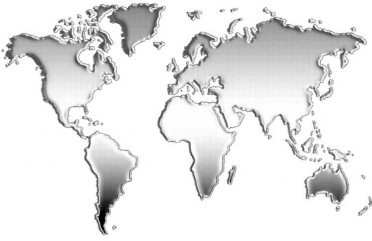
Hvala vam što ćete velikodušno priložiti svoje darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Samsona na Youtubeu: bit.ly/Samson-Masih.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- ◆ Ime *Indija* potječe od rijeke Ind. Oko 3.300 godina prije Krista ljudi su se nastanili u plodnoj dolini reke Ind, od kojih je nastala današnja Indija, što je čini najstarijom i najvećom postojećem civilizacijom.
- ◆ Indija ima najveći poštanski sustav na svijetu s više od 150.000 poštanskih ureda, što je tri puta više nego u Kini. Ona ima i ploveću poštu na jezeru Dal u Srinagaru. Na brodu se osim pošte nalazi i filatelistički muzej.
- ◆ Indijska kuhinja je popularna diljem svijeta, ali ona je jako različita ovisno o dijelu zemlje. To se najčešće ne vidi u restoranima izvan Indije u kojima gosti očekuju određena najpoznatija jela kao što su *dal*, *samosas*, *naan* i piletinu *tandoori*.

12. prosinca 2020.

Potruga za Kristom na putu svijetom

Indija

Brijesh Kumar je ostao bez posla u glavnom gradu Indonezije, Jakarti. “Sigurno postoji neki posao koji mogu raditi,” rekao je dvadesettrogodišnji Indijac svojem prijatelju kod kojeg je boravio.

“Možeš li mi pomoći da nađem posao?”

Brijesh je napustio Indiju u nadi da će naći posao kojim će moći otplatiti školski dug iz 2014. godine. Njegovi roditelji posudili su novac od prijatelja, ali novca je nestalo prije nego što je Brijesh diplomirao. Zajmodavci su tražili novac.

Brijeshov prijatelj nije znao ni za jedan posao, ali ga je upoznao s nekim tko mu je obećao američki izbjeglički status za dvije tisuće dolara. Brijesh je imao samo tisuću dolara, a želio je novac poslati svojim roditeljima. Razumio je da bi mogao više zaraditi kao izbjeglica u Sjedinjenim Američkim Državama. Predao je novac. Bilo mu je rečeno da će se moći ukrcati na brod koji isplovljava za Sjedinjene Države u roku od jednog tjedna. Šest mjeseci kasnije ukrcao se na mali brod na obali Jave. Uz njega je na brodu bilo osamnaest Indijaca i šesnaest Nepalaca koji su željeli azil u Sjedinjenim Američkim Državama. Dva Indonežana su upravljala brodom.

Putovanje je bilo strašno. Poslije dva dana nestalo je hrane. Dva dana kasnije nije bilo niti vode. Brijesh je skupljao kišnicu da bi pio. Sedmog dana kapetan je upozorio da im ponestaje goriva. Nekoliko sati kasnije na vidiku se pojavilo kopno. Brod je uplovio na dok, a putnici i posada bili su odmah pritvoreni. Oni su dospjeli do mikronezijskog otoka Yap. Brijesh i ostali su bili pritvoreni u pristaništu šest mjeseci. Američka policija i agenti FBI-ja su ih ispitivali.

Svećenici različitih kršćanskih crkava donosili su im hranu i druge potrepštine. Govorili su o Isusu. Brijesh nikada nije čuo za Isusa i sve to ga nije zanimalo. Želio je steći status izbjeglice, ali su ga mikronezijske vlasti namjeravale vratiti natrag u Indiju. Kako su mjeseci prolazili, broj posjetitelja se smanjio. Vlasti su im dale platna da naprave improvizirane šatore. Hrane je bilo malo. Brijesh je izgubio svaku nadu.

Onda se pojavio pastor Karemeno Ifa s velikim teretnim kontejnerom. Brijesh i ostali su plakali od sreće kad su vidjeli da se u njemu nalazi hrana i odjeća. Pastor Karemeno je redovito dolazio, a oni su se okupljali oko njega da ga slušaju.

“Zašto nam uporno dolazite pomagati, kad su svi drugi svećenici i pastori odustali?” pitao je netko.

“Zato što vas Isus voli više nego ja. On vas pokušava spasiti. Pokušava vam dati slobodu,” odgovorio je.

Rekao je da je pastor mjesne kršćanske adventističke crkve. Nakon upornog promišljanja, nevoljko je priznao da sam sebi uskraćuje hranu da bi oni imali što jesti.

Ljudi s brodića su plakali kad su to čuli. Istoga dana devetero Nepalaca predalo je svoje srce Isusu.

Napravili su poseban šator za crkvu u kampu i počeli svetkovati subotu.

Brijesh je primijetio promjenu koja je nastala kod Nepalaca. Prije bi se često tukli s Indijcima za kruh, a sada su prijateljski dijelili ono što su imali. Jedne subote jedan je Nepalac pozvao Brijesha u šatorsku crkvu. Unutra su ga devetero Nepalaca toplo prihvatili, molili se za njega, njegovu obitelj i njegovu budućnost.

Brijesh je bio opušten u njihovom ugodnom društvu. Prihvatio je Bibliju, počeo je čitati i moliti se. Prijatelj Nepalac mu je rekao da se moli Bogu u Isusovo ime i njegove će molitve biti uslišane. Odlučio je pokušati.

“Dragi Bože, stavljam sav svoj teret i probleme na Isusa Krista,” molio se. “To Te molim u ime Isusovo, amen.”

Kad je otvorio oči, osjećao se kao da leti po nebu. Skinuo je dragocjenu hamajliju sa svojega vrata i bacio je u more. Odlučio je slijediti Isusa.

Brijesh je odustao od svoje želje za američkim izbjegličkim statusom. Vraćen je natrag u Indiju. Stigao je u zračnu luku u New Delhiju dvije i pol godine nakon što je napustio Indoneziju. Danas Brijesh radi kao pionir globalne misije Kršćanske adventističke crkve i ujedno studira na Adventističkom sveučilištu Spicer sa željom da postane pastor.

Posredstvom biblijskih proučavanja koje je držao, četvero ljudi je predalo svoja srca Isusu u protekle dvije godine, a mnogo više ih se priprema za krštenje. Njegovi roditelji, koji su uspjeli otplatiti dug dok je Brijesh bio na otoku Yap, također proučavaju Bibliju.

Brijesh je ostao u kontaktu s devetoricom Nepalaca. Sva devetorica su vjerni adventisti u Nepal. Još jedan Indijac koji je bio s njima postao je adventist i danas vodi posao s odjećom u Indiji. S ostalima je Brijesh izgubio kontakt.

“Ja želim svjedočiti ljudima o Gospodinu. Bog me je spasio kad nisam imao ništa,” izjavljuje.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju nove spavaonice u Adventističkoj školi Varanasi, koja nudi obrazovanje i smještaj Brijeshu i ostalima dok se obučavaju za misijski rad. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Brijesha na Youtubeu: bit.ly/Brijesh-Kumar.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Zanimljivosti

- ◆ Godine 2018. ljudi u gradu Varanasi, koji je bio pogođen sušom, upriličili su vjenčanje dvaju plastičnih žaba kako bi udovoljili indijskoj božici kiše Indri. U indijskoj se mitologiji smatra da će dvije divlje žabe vjenčane po ljudskom obredu vjenčanja donijeti kišu.

19. prosinca 2020.

Naučiti voljeti

Indija

Anjleena Singh od četrnaeste godine nije voljela pastore. Te se godine njezina majka razboljela i odvezli su je u udaljenu bolnicu na liječenje ozbiljne upale bubrega i žuči. Otac je ostao s majkom u bolnici i ostavio Anjleenu kod kuće s njezinim desetogodišnjim bratom Roshanom u njihovom rodnom gradu Gorakhpuru.

Djeca su odlazila u školu sama, a susjedi su ih hranili.

A onda se Anjleena razboljela dobivši žuticu i dospjela je u bolnicu blizu kuće. Osjećala se jako usamljenom. Razmišljala je o svojoj majci koja je bila daleko u bolnici. Sjetila se crkve u koju je njezina obitelj išla svake nedjelje. Čeznula je da joj netko dođe u posjet.

“Dragi Bože, molim Te, pošalji nekoga da me posjeti,” molila se svakog dana. Ali nitko nije došao. Nakon deset dana otac i majka su se pojavili u bolnici. I ona sama je bila dobro i roditelji su je odveli kući.

Ubrzo je djevojčica saznala da nitko nije posjetio niti majku u bolnici. Nitko nije došao iz njihove crkve, čak niti pastor. Osjećala se razočarano i ljutito. Odlučila je da nikada više neće ići u crkvu i da više nikada neće vjerovati pastoru. Kada bi netko samo spomenuo riječ “pastor”, ispunio bi je duboki bijes.

Prošlo je nekoliko godina i jednoga dana ju je tetka nazvala telefonom: “Znaš li da naš grad ima crkvu koja se zove Kršćanska adventistička crkva?” pitala je. “Ima mladog pastora, bio je u našem domu. Dođi k nama i upoznaj ga.”

Anjleena nije željela upoznati pastora.

“Ne,” rekla je. “Ja ne volim pastore.”

Tetka je nazvala nekoliko dana kasnije i opet pozvala Anjleenu da upozna pastora.

“Ne želim vidjeti nijednog pastora niti ići u ikoju crkvu.” rekla je.

A onda se tetka javila s tužnim vijestima. Njezin muž je preminuo i pozivala je članove obitelji da dođu na ispraćaj. Zamolila je Anjleenu da obavijesti adventističkog pastora Pradeepa Singha o smrti i da ga pozove da se moli za obitelj.

Anjleena ga je pozvala. On je hrabrio obitelj čitajući iz Biblije. Anjleeninoj majci se svidio pastor te ga je pozvala u njihov dom. Imala je mnogo pitanja. Ona i otac su s pastorom razgovarali puna tri sata. Nakon zajedničke molitve zatražili su od pastora da ponovno dođe sljedećeg dana. Pastor je pozvao obitelj da dođe u crkvu u subotu. Otac, majka i Roshan su otišli u crkvu prve subote. Osjećali su da je ta crkva potpuno drukčija od drugih. Zatražili su biblijska proučavanja. Nakon tri mjeseca sve troje se krstilo. Ali Anjleena im se odbijala pridružiti.

Nakon krštenja pastor je nastavio održavati biblijska proučavanja u njihovom domu svakog tjedna.

Kad bi pastor došao u posjet, Anjleena bi otišla u drugu sobu i tamo čekala dok ne ode. Iako bi zatvarala vrata, mogla je čuti razgovor i molitve.

Godinu i pol je prošlo. Jednog dana Anjleena je iznenada izjavila svojoj majci: “Zovi pastora, želim proučavati Bibliju.” Svi su bili ugodno iznenađeni.

“Kako se to dogodilo?” upitala je majka. “Molili smo se za to godinu i pol dana.”

Pastor je mislio da se Anjleena šali, ali držao joj je biblijska proučavanja. Predala je svoje srce Isusu 2017. godine.

Nekoliko mjeseci nakon svojega krštenja ponovno je iznenadila svoje roditelje: “Želim se udati za adventističkog pastora,” rekla je. “Želim biti pastorova supruga.”

Njezini roditelji su bili zabrinuti što će pastor reći na to, pa su mu oprezno prenijeli želju svoje kćeri. Oni nisu znali

da se pastor Pradeep već tri godine molio da pronađe pravu suprugu. Nikada nije gledao na Anjleenu kao moguću suprugu, ali kad je čuo za njezinu želju, nije mogao odbiti.

“Rado ću je prihvatiti za svoju suprugu,” rekao je sa širokim osmijehom na licu.

Pradeep i Anjleena su se vjenčali u listopadu 2018. godine. Danas Anjleena radi u Gorakhpuru kao medicinska sestra i služi kao đakonica u crkvi u kojoj radi njezin suprug.

Oduševljena je što je Bog nju upotrijebio da dovede ljude k sebi: petero rođaka i prijatelja kršteno je nakon što su bili osvjedočeni promjenama u njezinom životu.

“Sada smatram da su pastori dobri ljudi. Volim pastore, a posebno svojeg supruga.”

Anjleena također voli adventističko obrazovanje. Nakon što je postala vjernica crkve, posjetila je adventističku školu u obližnjem gradu Varanasi. Tamo je vidjela da djeca uče uz Bibliju. Bila je zadivljena te je uvjerala svoje rođake da upišu svoju djecu u internatsku školu.

Dosad je dovela šestero djece u tu školu koja će primiti novčana sredstva trinaeste subote. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove.

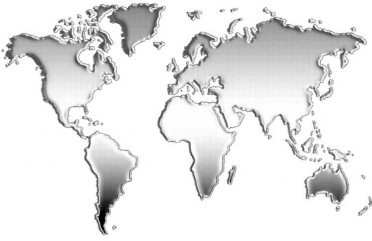
Povezano s iskustvom

- ◆ Pastor Pradeep ima dvadeset i osam godina.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Zanimljivosti

- ◆ Glavno vjersko središte u Indiji, Varanasi, smatra se u narodu najsvetijim središtem od sedam gradova (Sapta

Puri) u hinduizmu i džainizmu, a ima i značajnu ulogu u razvoju budizma.

26. prosinca 2020.

Djed koji je napao unuku

Indija

Djed je bio ljubazan i vrlo nježan čovjek. Pričao je priče svojoj petogodišnjoj unuci Kajal i igrao se na podu s trogodišnjim unukom Nishantom.

Ali sve se promijenilo nakon što je doživio nesreću. Okliznuo se i pao na tlo dok je pješao vraćajući se kući s tržnice u selu Naorolli u Indiji. Mogao je ustati, ali njegova blaga i dobra narav je nestala. Počeo bi vrištati kad bi se Nishant želio igrati s njime. Kad je Kajal došla da joj ispriča neku priču, bacao je kamenje na nju. Ponašao se ludo i trčao oko kuće. Popeo se na krov kuće i skočio s njega, zatim se opet popeo i opet skočio. Plakao je dan i noć. Svi su se bojali biti u njegovoj blizini, čak i baka. Kajal bi se skrila kad god bi on bio u blizini.

Otac, majka i baka vodili su djeda liječniku najuglednije bolnice. Išli su vračevima koji su obećavali da će istjerati zle duhove iz njega. Davali su djedu lijekove, ali ništa nije pomagalo. Kajal je bila tužna i uznemirena. Nedostajale su joj djedove priče. I ostali ukućani su bili uznemireni i nisu voljeli kad bi djed uzimao kamene kipove bogova s njihovog obiteljskog oltara i bacao ih na njih.

“Zašto naši bogovi ne mogu pomoći djedu?” pitala je majka.

“Zašto naši bogovi ne spriječe djeda da ih baca na nas?” pitao je otac.

“Bolje da nešto učinimo, nego da se oslanjamo na naše bogove,” rekla je baka.

Obitelj je izgubila vjeru u svoje kamene bogove. Ipak, pokušavali su pronaći neki lijek i preselili su se iz sela u veliki

grad Varanasi u potrazi za zdravstvenom pomoći koja bi izliječila djeda. Kajal je bila radosna što je sa svojim roditeljima, bakom, djedom i bratom bila smještena u maloj iznajmljenoj sobi. Nadala se da će djed biti iscijeljen i da će joj moći ponovno pričati priče. Otac i majka su otvorili malu praonicu rublja. Vodili su djeda k različitim liječnicima.

Jedne nedjelje roditelji su odlučili otići u kršćansku crkvu. Majka je rekla da ju je jedna gospođa uvjerala da bi pastor crkve mogao pomoći djedu moleći se svojem Bogu. Otac i majka nisu bili kršćani, ali su bili voljni moliti se novom Bogu ako bi to pomoglo djedu. Majka je rekla da su Kajal i njezin brat premaleni da idu u crkvu i da trebaju ostati s djedom i bakom. Nakon bogoslužja majka je rekla baki da se pastor molio za djeda i ostale članove obitelji i da se otac i ona namjeravaju vratiti u crkvu sljedeće nedjelje po još molitava. Kad je vlasnik jednosobnog stana saznao da se roditelji nadaju da će Isus iscijeliti djeda, bijesno je izbacio obitelj iz stana.

“Možete ići u crkvu i prihvatiti Isusa, ali ne možete istodobno živjeti pod mojim krovom,” rekao je. Zbog nemogućnosti pronalaska drugog jeftinog mjesta za život, vratili su se u svoje selo. Otac i majka su bili obeshrabreni zato što su zavoljeli Isusa, ali u njihovom selu nije bilo crkve. Obitelj se svakodnevno okupljala na proslavljanju Isusa, a otac se molio: “Gospodine, ako si Ti Bog ljubavi, pokaži nam kamo da idemo.”

Sljedećeg subotnjeg jutra majka je čula predivnu glazbu koja je odzvanjala selom. Otišla je u dvorište i vidjela ljude koji su pjevali u kući preko puta.

“Što se događa tamo?” upitala je jednog susjeda. “Oni slave Boga,” odgovorio je susjed.

“Prije nismo vidjeli da tu ljudi slave Boga,” rekla je majka. “Zašto oni ne slave Boga u nedjelju?”

“Ne znam, ali vidim da se održava neko bogoslužje,” odgovorio je.

U tom je trenutku jedna osoba izašla iz te kuće i, čuvši razgovor, pozvala: “Dođite, ja ću vas uvesti u kuću.” rekla je susjeda Jira. Ona je bila adventistica. Jira je upoznala majku s adventističkim pastorom koji ju je pozvao na bogoslužje s ostalim ljudima u kućnoj crkvi. Prihvatila je, ali je razmišljala zašto ti ljudi slave Boga subotom, a ne nedjeljom.

Na kraju bogoslužja upitala je pastora: “Zašto vi slavite Boga subotom? Svi kršćani slave Boga nedjeljom, dok Ga vi slavite subotom. Zašto?”

“Pokazat ću vam što piše u Bibliji,” odgovorio je pastor. Tog tjedna su otac, majka i baka počeli proučavati osnovne biblijske istine, počevši od stvaranja, kad je Bog odvojio sedmi dan i posvetio ga. Sve troje su ubrzo predali svoja srca Isusu. Nažalost, djed se nikada nije oporavio od svoje bolesti. Umro je tijekom biblijskih proučavanja ove obitelji. Iako Kajal više nikada nije slušala djedove priče, oduševljena je što ima Bibliju koja ima bolje izvještaje od priča koje je slušala od djeda. Danas ona ima četrnaest godina i proučava Bibliju sa svojim dvanaestogodišnjim bratom u adventističkoj osnovnoj internatskoj školi u Varanasiju, koja će primiti dio darova trinaeste subote za proširenje spavaonica.

“Ja volim pjevati, proučavati Bibliju i moliti se u školi,” izjavljuje Kajal. “S novim većim spavaonicama još će više djece moći uživati u pjesmama, proučavanju Biblije i molitvama.”

Hvala vam za vaše velikodušne darove koji će biti upotrijebljeni u Kajalinoj školi, kao i za druge projekte trinaeste subote diljem Indije. Hvala vam što pomažete da dragocjeni ljudi iz Indije čuju izvješća o Isusu koja mijenja živote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Ime Kajaline majke je Kanchan Kanujiya (36), a ime oca je Pramod Kumar (40)

- ◆ Majka služi kao blagajnica u crkvi i poučava djecu čitanju, što je dio crkvenog programa. Osmero ljudi je u zadnje tri godine predalo svoja srca Isusu zbog njezinog djelovanja.
- ◆ Pogledajte Kajal na Youtubeu: bit.ly/Kajal-Kannojiya.
- ◆ Preuzmite slike povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq).

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole3

INDIJA

U potrazi za pravim Bogom	5
Nećeš preživjeti	8
Novorođenče čudo	11
Lijek odozgo	15
Dva nezaboravna sna	18
Spašena iz bunara	21
Tihi glas	25
Tri napada na biblijsko proučavanje	29
Vrač ne može izliječiti sam sebe.....	32
Lav u kolibi.....	36
Potraga za Kristom na putu svijetom.....	39
Naučiti voljeti	43
Djed koji je napao unuku	47

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com